

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Przesmycki
Protokolant:	st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Karoliny Neumann

po rozpoznaniu w dniach 8.03.2017 r., 20.04.2017 r., sprawy przeciwko

M. A., s. J. i M. z d. J., ur. (...)

w C., zam. (...)-(…) D. (...), PESEL (...), o wykształceniu zawodowym,

z zawodu blacharz samochodowy, obywatelstwa polskiego, karanego sądownie;

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 sierpnia 2015 roku o godz. 2:40 w G. na ul. (...) województwo (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód marki S. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 3:45 – 3% alkoholu we krwi i o godz. 4:04 – 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.**

o r z e k a:

1. Oskarżonego **M. A.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat.
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 3 sierpnia 2015 r.
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych).
5. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. L. kwotę 504 zł. (pięćset cztery złote) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.
6. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Oskarżony M. A. był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie za przestępstwa umyślne.

dowód : karta karna k. 106 akt

W nocy z 2/3 sierpnia 2015 oskarżony pił alkohol. Następnie ok. godz. 2:40 prowadził samochód marki S. (...) o nr rej. (...) ul. (...), a następnie (...)w G.. Razem z nim jechał M. W.. Wtedy to samochód ten zauważyli funkcjonariusze policji – J. N. (1) i Ł. K. (1), którzy pełnili służbę pojazdem oznakowanym. Samochód prowadzony przez oskarżonego jechał bardzo wolno, co wzbudziło podejrzenie policjantów, którzy postanowili go zatrzymać. Tak też się stało i oskarżony zatrzymał samochód na parkingu przed Zakładem Karnym nr 1. Już w czasie rozmowy policjanci wyczuli od oskarżonego woń alkoholu. Poprosili go o prawo jazdy zaproponowali badanie alkomatem. Oskarżony odmówił mimo wielokrotnych próśb. Miał trudności z poruszeniem się i wysławianiem się. W związku z tym policjanci zabrali oskarżonego na badanie krwi do szpitala. W szpitalu oskarżony stał się agresywny, pobudzony, nie godził się na pobranie krwi. Zaczął grozić zniszczeniem mienia, personelowi pobiciem. Funkcjonariusze wezwali do pomocy drugą załogę, która musiała wobec agresywnego zachowania oskarżonego użyć paralizatora. Pobrano potem próbę krwi o godz. 3:45, w której stwierdzono 3‰ alkoholu.

O godz. 4:04 oskarżonego poddano ponownie badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które to wykazało stężenie rzędu 0,97 mg/l, czyli 2,05 ‰.

Oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy. Poddano go też badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli stwierdzili, że oskarżony jest poczytalny.

dowody : opinia sądowo-psychiatryczna k. 136-137, wyniki badania krwi k. 4-9, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2., zeznania J. N. k.155v, zeznania Ł. K. k. 155, zeznania M. W. k. 156.

Oskarżony nie przyznał się do winy. Kwestionował ilość alkoholu stwierdzonego w organizmie. Twierdził, że pił dzień wcześniej, a na godzinę przed interwencją wypił „łyk piwa”.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 154v

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, bowiem są nielogiczne i niespójne z zebrany materiałem dowodowym w postaci zeznań funkcjonariuszy policji, M. W., wyników badania krwi i protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego. Z dowodów tych wprost wynika, że oskarżony był w stanie upojenia alkoholowego, miał trudności z poruszaniem się i wysławianiem się. Różnice zaś w obu pomiarach mają w realiach niniejszej sprawy marginalne znaczenie wobec treści art. 115 § 16 k.k. Zgodnie z tym przepisem Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony z resztą też nie kwestionował pośrednio swojego stanu nietrzeźwości, nie składając zażalenia na zatrzymane prawo jazdy.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych świadków, bowiem są logiczne i spójne, a nadto znajdują potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego oraz wynikach badania krwi i logice sytuacji. Oskarżony zdawał sobie sprawę ze stanu nietrzeźwości i dlatego odwlekał jego badanie, groził zniszczeniem mienia.

Sąd podzielił też opinię biegłych, bowiem została sporządzona przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i doświadczeniem życiowym.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem w dniu 3 sierpnia 2015 roku o godz. 2:40 w G. na ul. (...) województwo (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód marki S. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 3:45 – 3% alkoholu we krwi i o godz. 4:04 – 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat.

Przy wymiarze kary i środka karnego Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, fakt, że był w stanie upojenia alkoholowego, a w czasie badania był agresywny, groził personelowi szpitalnemu pobiciem i zniszczeniem mienia. Zdaniem Sądu takie zachowanie świadczy o jego głębokiej demoralizacji i poczuciu bezkarności.

Sąd nie dopatrywał się w działaniu oskarżonego okoliczności łagodzących.

Na mocy art. 43a § 2 k.k. zasądzone od oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne.

O kosztach orzeczono po myśli art. 626 § 1 k.p.k.